

Dosarul nr.3ra-1698/16

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – L. Holovițaia

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Bostan, Ș. Niță, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Vinăria din Vale & CO” împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 31 mai 2016,

C O N S T A T Ă :

SA „Vinăria din Vale” la data de 11 mai 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat privind anularea prescripției din data de 05 mai 2015 și a hotărârii Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 779 din 07 mai 2015 privind sistarea activității de producere a secției de fabricare a alcoolului etilic (f.d. 2-5).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 05 mai 2015 în baza deciziei de control nr.130-DC/BL-15 al Inspectoratului Ecologic de Stat și a delegației de control, la subdiviziunea societății din mun. Bălți a fost efectuat un control inopinat la secția de producere a alcoolului din melasă, a câmpurilor de filtrare și a traseului de conductă pentru evacuarea borhotei.

În rezultatul controlului a fost întocmit actul de control nr. 130 din 05 mai 2015, prin care s-au constatat unele încălcări. Tot atunci a fost emisă prescripția contestată, prin care s-a propus sistarea activității producerii alcoolului etilic din melasă, pînă la soluționarea problemei mirosului neplăcut din mun. Bălți, cu acordarea unui termen de 21 zile pentru înlăturarea încălcărilor depistate, pînă la 26 mai 2015.

La data de 07 mai 2015 Inspectoratul Ecologic de Stat a emis hotărârea nr. 779 cu privire la sistarea activității de producere a secției de fabricare a alcoolului etilic la SA „Vinăria din Vale” pe motiv că întreprinderea nu a întreprins măsuri privind micșorarea emisiilor în aerul atmosferic, care creează incomodități locatarilor din mun. Bălți, nu a substituit țevile puternic corodate din metal, pe lungimea de 400 metri din

zona drumului de centură, de unde este posibilă situația de avariere și scurgeri a borhotei pe teren adiacent, nu a instalat containere geotextile după tehnologia GEOTUBE pentru separarea borhotei de fracția solidă de cea lichidă.

În opina reclamantei Inspectoratul Ecologic de Stat la emitere hotărârii nr. 779 din 07 mai 2015 a încălcat prevederile Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, ori în termen de 10 zile după întocmirea actului de control, inspectoratul era în drept să emită prescripția, iar sistarea activității întreprinderii putea fi dispusă numai după emiterea repetată a prescripției și după expirarea în ambelor cazuri a termenului acordat pentru înlăturarea neajunsurilor, iar faptul că în anul 2014 întreprinderea a mai fost sancționată nu poate sta la baza emiterii hotărârii nr. 779 din 07 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din data de 30 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, s-a anulat hotărârea Inspectoratului Ecologic de Stat nr.779 din 07 mai 2015. În rest cererea a fost respinsă (f.d. 67).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 19 ianuarie 2016 Inspectoratul de Ecologie de Stat a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată (f.d. 69-70).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 31 mai 2016 s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Ecologic de Stat, s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, din 30 decembrie 2015 (f.d. 111).

În motivarea soluției sale instanța de apel a remarcat, că instanța de fond s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor importante, avînd la bază cumulul probelor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a dat o apreciere juridică cuvenită.

Colegiul a constatat, că hotărârea contestată a fost emisă anterior expirării termenului oferit de organul de control pentru stoparea activității, fapt ce contravine prevederilor Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Argumentul inspectoratului cu privire la faptul că prescripția emisă este repetată, nu a fost reținut de instanță, ori existența unor prescripții în anul 2014 nu sunt opozabile speței, deoarece au fost emise cu depășirea termenului maxim de o lună de pînă la emiterea prescripției din 05 mai 2015, care nu poate fi apreciată ca fiind repetată.

Instanța de apel a verificat și argumentul apelantului precum că sistarea activității întreprinderii a avut loc în temeiul art. 27 al Legii nr. 1515- XII din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător și la acest argument a explicat că Legea respectivă indică asupra competenței Inspectoratului Ecologic principal de Stat, iar Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător indică asupra procedurii de efectuare fiecărui control, inclusiv și procedura de aplicare a măsurilor restrictive și că Inspectoratul Ecologic de Stat a

admis încălcarea prevederilor cu privire la procedura stabilită de Legea nr. 131 din 08 iunie 2012.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 30 septembrie 2016 Inspectoratul Ecologic de Stat a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia casarea deciziei recurate, cu emiterea unei hotărîri noi. prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată (f.d. 128-131).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a aplicat o lege care nu urma să fie aplicată, decizia fiind emisă în baza prevederilor Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, la caz fiind aplicată eronat.

La data de 18 noiembrie 2016 avocatul Natalia Russu în interesele SA „Vinăria din Vale” a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind neîntemeiată (f.d. 138-142).

În conformitate cu art. 434 alin. 1 al CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 31 mai 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 05 iulie 2016, recepționată de recurent la data de 02 august 2016 (f.d. 131a).

Recursul depus la 30 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele judecătorești au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016 în pricina civilă la acțiunea Societății pe Acțiuni „Vinăria din Vale & CO” împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat privind contestarea actelor administrative.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

